

bevillingspraksis i København og Frederiksberg som i den øvrige del af landet, uanset at der på grund af forhold, som næppe nu længere er tilstede, ikke i en årrække er ydet tilskud til nyopførelse af kirker her.

I forbindelse med forslaget om tilvejebringelse af hjemmel til at dække en del af udgifterne til nye kirkers opførelse ved optagelse af lån har udvalget henstillet til overvejelse, om der af statskassen måtte kunne stilles lånemidler til rådighed for opførelse af nye kirker, eller, hvis dette ikke kan opnås, om adgangen til at opnå lån i hvert fald ikke kunne lettes derved, at statskassen overtager garantien for ydelse af renter og afdrag.“

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *kirkeministeren* bl. a.: „Når man hidtil har krævet som betingelse for statsstøtte til opførelse af en kirke, at en menighed selv tog initiativet og skaffede midler tilveje, er det begrundet i det naturlige ønske at se det dokumenteret gennem menighedens offervilje, at der på dette sted er basis for et kirkearbejde omkring en ny kirke; og sædvanligvis har man afvist ansøgninger om statstilskud, sålænge der ikke var indsamlet så mange midler, at byggearbejdets gennemførelse kunne anses for at være sikret med et passende statstilskud, der ansættes efter trangen i hvert enkelt tilfælde — i nogle tilfælde 50 pct. af udgiften. Sådanne krav til offerviljen har kunnet gennemføres, sålænge byggeudgifterne lå i et nogenlunde lavt leje, og sålænge befolkningstilvæksten udenfor hovedstaden var nogenlunde moderat, således at der kunne arbejdes med en kirkesag over en længere årrække. De nuværende byggepriser vil imidlertid efter de hidtidige principper stille så store krav til offerviljen, at det kun undtagelsesvis vil kunne lykkes den forholdsvis begrænsede kreds, der har brug for den nye kirke, at tilvejebringe så store summer, at betingelserne for offentlig hjælp er tilstede. Når så hertil kommer, at befolkningstilvæksten sker med en sådan hast, at der ikke bliver tilstrækkelig tid til at arbejde med en kirkesag, inden forholdene — set fra et menighedssynspunkt — bliver ganske uholdbare og der derfor bliver spørgsmål ikke blot om opførelse af en enkelt kirke, men en hel række kirker i et forholdsvis begrænset område, vil det let forstås, at man må bryde med fortidens praksis.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er det specielt forholdene i Københavns nærmeste omegn, der har givet stødet til dette lovforslags fremsættelse. I den betænkning, som er afgivet af det af daværende kirkeminister Hermansen nedsatte udvalg, og som omtales i bemærkningerne til lovforslaget, redegøres nærmere for den voldsomme vækst, der kan ventes i de nærmeste år. Udvalget er på grundlag af oplysninger, der er indhentet, kommet til det resultat, at der i 11 kommuner i Københavns nærmeste omegn vil blive brug for 18 nye kirker indenfor en periode af ca. 10 år. At der her virkelig er en alvorlig trang tilstede, vil alle, der har en